

GRA TERENOWA SUŁKOWICKIE STUPANIE

GMINA
Sułkowice
WYKUCI W SERCU MAŁOPOLSKI

Przed Wami trasa pełna przygód i niespodzianek.
Na mapie naszej gminy odnajdziecie wiele zagadek,
historii i ciekawych miejsc. Załóżcie wygodne buty
i wyruszcie w drogę. Niech „Sułkowickie Śtupanie”
pozwoli Wam stać się prawdziwymi
odkrywcami Gminy Sułkowice.

Artur Grabczyk
Burmistrz Gminy Sułkowice

 /sulkowice

www. **sulkowice**.pl

Drogi Graczu, witamy Cię w Sułkowicach. Już za moment rozpoczniesz grę terenową wyruszając na wycieczkę sułkowickimi ścieżkami, odkrywając historię oraz poznając zabytki i ciekawostki naszego miasteczka – Osiedla Tysiąca Kowali.

Głównym celem gry jest rozwiązanie hasła, zaszyfrowanego na 29 stronie książeczki. Aby tego dokonać musisz odwiedzić wszystkie zaznaczone na mapie miejsca. W każdym z odwiedzonych miejsc rozpoznasz element przedstawiany na fotografiach (z tyłu książeczki). Aby poznać hasło, wystarczy zastąpić cyfry odpowiadające poszczególnym punktom literami, którymi podpisano pasujące do nich fotografie.

Do tego niezbędny będzie długopis lub ołówek.

Dla najmłodszych uczestników gry przygotowano krótszą jej wersję wraz ze specjalnym hasłem.

Punkty do odwiedzenia przez dzieci:

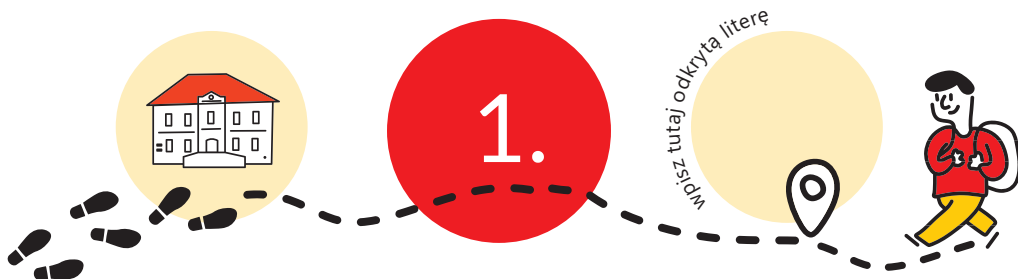
- 9 ---> Budynek Urzędu Miejskiego
- 1 ---> Budynek Starej Szkoły
- 3 ---> Pomnik Ofiar Pacyfikacji
- 4 ---> Tablica podkuwaczy
- 5 ---> Figury w bramie kościelnej
- 6 ---> Tablica znad dzwonnicy i fundamenty starego kościoła
- 7 ---> Dzwon Karol
- 8 ---> Kościół parafialny
- 14 ---> Kościółek św. Zofii
- 11 ---> Strażnica OSP
- 13 ---> Kuźnia kowalska
- ★ ---> Bocianie gniazdo
- 24 ---> Kaplica Podwyższenia Krzyża
- 25 ---> KS Gościbia
- ---> Plac zabaw
- 26 ---> Zalew rekreacyjny

Śtupajcie uważnie!
POWODZENIA!

Życzymy dobrej zabawy!

*Śtupać - słowo wywodzące się z gwary sułkowickiej, oznaczało chodzenie, spacerowanie.

Stara Szkoła

To jeden z najstarszych budynków Rynku w Sułkowicach. Wybudowany z inicjatywy wójta Jana Kiebzaka i poświęcony 27 listopada 1883 roku. W budynku znajdowała się również remiza, wówczas na szczycie, pomiędzy dwoma kominami zamocowano wieżę sygnalizacyjną, która swoim dźwiękiem zwoływała strażaków. W czasie II Wojny Światowej, gdy poza szkołą odbywało się tajne nauczanie w budynku kwaterował

ciąg dalszy na następnej stronie --->

pomocniczy oddział wojsk niemieckich. Podczas działań wyzwoleniczych w styczniu 1945 roku przez kilka dni został w nim ulokowany szpital wojskowy dla żołnierzy Armii Radzieckiej. Po wojnie obiekt nie nadawał się do użytku i musiał być poddany gruntownemu remontowi. Po przeprowadzonych pracach do budynku wróciły dzieci i nauka szkolna, która odbywała się w nim nieprzerwanie do 2000 roku. Obecnie w budynku mieści się Gminna Biblioteka Publiczna im. ks. Józefa Sadzika, Izba Tradycji oraz Sala Samorządowa.

Tablice pamiątkowe

Na budynku Starej Szkoły znajdują się dwie tablice pamiątkowe „W hołdzie mieszkańcom Sułkowic zamordowanym przez hitlerowców w kwietniu i maju 1944 r.” oraz „Ku Pamięci Patriotów Ziemi Sułkowickiej zamordowanych przez hitlerowców w 1944 r.”. To miejsce szczególne dla mieszkańców Sułkowic. Tutaj wraz

ciąg dalszy na następnej stronie --->

z władzami gminnymi co roku 30 kwietnia czczona jest pamięć o pomordowanych i wszystkich rodakach poległych podczas działań II Wojny Światowej.

Pomnik Ofiar Pacyfikacji

Pomnik Ofiar Pacyfikacji Sułkowic i Harbutowic z dnia 24 lipca 1943 roku, w której życie straciło 26 osób to jedno z najważniejszych miejsc w Sułkowicach. Pomnik zlokalizowano na miejscu drewnianej, plebańskiej stodoły, w której niemieccy oprawcy przesłuchiwali i torturowali aresztowanych. W 1975 r. staraniem mieszkańców wzniesiono pomnik upamiętniający miejsce straceń oraz ofiary tamtych wydarzeń, a także wszystkich mieszkańców Sułkowic, którzy zostali zabici przez gestapo, zginęli w obozach hitlerowskich lub podczas walk z okupantem. Za działalność w ruchu oporu miasto zostało odznaczone Orderem Krzyża Grunwaldu III klasy, który został przyznany 9 maja 1977 roku.

Tablica podkuwaczy

Wielu sułkowickich kowali trafiło do wojska, kierowanych do oddziałów ułanów, szwoleżerów czy strzelców konnych. Ze względu na wykorzystywanie do transportu koni i drewnianych wozów podczas działań wojennych, bardzo ceniono fachowców, którzy w szybkim czasie byli w stanie podkuć konia i naprawić uszkodzony sprzęt. W tym zawodzie sułkowiccy podkuwacze nie mieli sobie równych. Aby upamiętnić sułkowickich kowali i podkuwaczy biorących czynny udział w działaniach wojennych z bolszewikami w latach 1919 - 1921 r. stworzono tę właśnie tablicę.

Legenda:

Takich osób jak Józef było bardzo wielu w Sułkowicach. Gdy przyszła wojna polsko-bolszewicka i potrzeba było do pomocy kowali, sułkowiccy podkuwacze nie mieli sobie równych. Siły wroga były ogromne, a działania wojenne ciągnęły się tygodniami. Walki z bolszewikami odbywały się w okolicach Radzimina, Ossowa i Zielonki.

Józef powołany zostaje do wojska jeszcze za czasów cesarza Franciszka Józefa, który sprawował rządy nad Sułkowicami w czasie zaborów. Młody Józef trafia do kuźni polowej, a później powołany zostaje do wojska polskiego, do kawalerii, gdzie zostaje podkuwaczem. Gdy Józefa wezwano do wojska, jego mama bardzo się o niego martwiła. Kobieta, nie mając nic bardziej cenniego od pierwszej samodzielnie wykutej przez syna podkowy postanowiła złożyć ją jako dar w kościele, prosząc Boga o opiekę nad swoim synem. Po kilkudniowym marszu oddział Józefa znalazł

ciąg dalszy na następnej stronie →

się w okolicach Radzymina. Wszyscy czuli, że to jest ten moment, ta chwila, która będzie miała decydujące znaczenie w walce o wolność. Padł rozkaz – Wszyscy do boju! Również nasz podkuwacz Józef chwycił za broń. Zabrał swój ciężki karabin, nasadził bagnet i pobiegł w bój. Miał swoje zadanie, rozkaz brzmiał: „Taczanki* na lewe skrzydło, blokować przesiekę”! Bitwa Warszawska zakończyła się wielkim zwycięstwem, co uznano za prawdziwy cud. Chłopak wrócił do domu, jego mama była ogromnie szczęśliwa i opowiedziała mu historię podkowy zostawionej w kościele. Zastanawiacie się pewnie, czy podkowa nadal tam jest? Niestety nie, nie udało jej się odnaleźć.

*Taczanki to były takie wózki z ciężkimi karabinami maszynowymi.

Figury w bramie kościelnej - św. Jan Nepomucen i św. Florian

W 1832 r. przed kościołem od strony drogi głównej wybudowana została brama wejściowa, a na bocznych słupach ustawiono istniejące figury św. Jana Nepomucena i św. Floriana. Figura św. Jana Nepomucena powstała prawdopodobnie w 1790 roku. Pojawił się jako patron chroniący przed chorobami i powodzią, które nawiedziły Sułkowice i pobliskie miejscowości. Suche lata i dość mokre jesienie sprawiły, że wystąpiły podtopienia, a ziemia nie wydawała obfitego plonu przez co panował głód. Rzeźba może mieć też swoją historię związaną z proboszczami, którzy nauki

ciąg dalszy na następnej stronie --->

odbywali w Pradze, a gdzie kult świętego Jana Nepomucena po beatyfikacji w 1729 roku był bardzo mocny. Figurę św. Floriana ufundowano później. Historię jej powstania można wiązać z częstymi pożarami, które pustoszyły drewnianą zabudowę. Jako święty miał chronić pobliską okolicę właśnie od tych zdarzeń. W Sułkowicach, Ochotnicza Straż Pożarna została powołana w 1883 roku.

Tablica znad dzwonnicy i fundamenty starego kościoła

Nie jest znana data budowy pierwszego drewnianego kościoła pod wezwaniem Wszystkich Świętych. Świątynia stała już za czasów Bolesława Wstydlivego /1226-1279/, a spłonęła 10 października 1617 roku. Za sprawą ofiarności parafian, rozpoczęto budowę murowanej świątyni, jeszcze bez wieży w tym samym roku, data ta znajdowała się na tablicy wieży kościelnej. W 1829 roku otoczono go murem z 14 kapliczkami Drogi Krzyżowej. W 1836 r. przy kościele została wzniesiona kaplica św. Barbary.

W 1809 roku dzięki hojności właścicielki dóbr izdeblickich księżnej Marii Krystynie Carignan – Montleart przy

ciąg dalszy na następnej stronie →

ówczesnym murowanym kościele pw. Wszystkich Świętych - wystawiona została wieża z zegarem z jednym cyferblatem od strony rynku. Na pamiątkę tego wydarzenia nad wejściem do wieży wmurowano tablicę: „D.O.M. Hec Ecclesia edificata est Circa Annum 1688 [poprawione na 1610] Turis vero Anno domini 1809” czyli „Kościół ten wzniesiono około 1688 roku [wmurowano] w roku 1809”. W 1948 r. kościół rozświetliła pierwsza żarówka. Stary kościół stał się za mały dla społeczności Sułkowic. Po wymurowaniu nowej świątyni, pod naciskiem władzy stary kościół rozebrano. Rozbiórka trwała zaledwie trzy miesiące: od 1 kwietnia do 30 czerwca 1969 roku. Po kościele została tablica i fundamenty.

Dzwon Karol

W 1969 roku ufundowano dzwon, któremu nadano imię Karol, wykonany przez firmę Felczyńskiego w Przemyślu. Dzwon został poświęcony 17 sierpnia 1969 roku przez ks. kard. Karola Wojtyłę - późniejszego papieża.

Kościół parafialny w Sułkowicach

Obecny kościół jest trzecią świątynią, która wybudowana została w tym miejscu. Prace rozpoczęto już w 1936 roku, lecz przerwała je II Wojna Światowa. W środku cennymi elementami wystroju przeniesionymi ze starego kościoła są obrazy znajdujące się w ołtarzach bocznych oraz kamienna chrzcielnica zwieńczona drewnianym, polichromowanym hełmem ze sceną chrztu Chrystusa w Jordanie. Dach kościoła wieńczy wieżyczka

ciąg dalszy na następnej stronie --->

z zegarem, w której znajduje się jeden z najstarszych dzwonów w gminie, odlany prawdopodobnie w 1633 r. przez Michała Kopecza.

Budynek Urzędu Miejskiego w Sułkowicach

Pierwszym udokumentowanym budynkiem, który znajdował się w tym miejscu był Dom Towarzystwa Kowali – sułkowickiej

ciąg dalszy na następnej stronie →

organizacji kowalskiej, założonej w 1887 r. i zrzeszającej ponad 150 majstrów. Siedziba towarzystwa, w której mieściło się również Kółko Rolnicze istniała do 1934 r., a już rok później na jej miejscu powstał nowy, jednopiętrowy budynek Domu Ludowego. Działała w nim szkoła oraz kino, a w okresie II Wojny Światowej urządzono w nim szpital dla rosyjskiego wojska. W 1974 roku budynek został rozbudowany o nową kondygnację, a obecnie mieści się w nim Urząd Miejski w Sułkowicach.

Doktorówka

Doktorówka to drewniany domek, który znajduje się przy ul. Wyzwolenia w Sułkowicach, widoczny z Rynku. Datowany na początek XIX w., rozbudowany został przed 1939 rokiem. To w nim mieszkał dr Józef Wachowicz - długoletni lekarz obwodowy Sułkowic, do którego ludzie z całej okolicy jeździli bryczkami z chorymi prosząc o pomoc. Budynek wpisany w gminną ewidencję zabytków chociaż mocno nadgryziony zębem czasu wciąż ma swój urok. Oddaje klimat tamtych lat stanowiąc swoisty punkt dawnej architektury Sułkowic.

Strażnica OSP w Sułkowicach

Niegdyś w tym miejscu stała drewniana karczma, która w okresie powojennym została przemieniona na szkołę. Na początku lat 50. XX w. karczmę od gminy otrzymali strażacy, zwalniając pomieszczenia murowanego szlaktuza (budynek był więzieniem, rzeźnią i strażnicą - już nie istnieje). Mocno nadwątlona konstrukcja karczmy nie odpowiadała potrzebom strażaków, którzy wrócili do budynków szlaktuza. W 1953 roku na bydlęcym rynku (działka obok) rozpoczęli budowę nowej remizy. Niestety jesienna pogoda i nocne przymrozki sprawiły, że fundamenty posypały się jak piasek, a po wsi gruchnęła informacja, że kury rozgrzebały fundamenty. Po sprzedaży drewnianej konstrukcji karczmy przez strażaków w jej miejscu zaczęto budować nową remizę. Staraniem wielu druhów oddano ją do użytku 11 września 1966 r. podczas uroczystości 80. rocznicy działalności Straży Pożarnej w Sułkowicach.

Dąb szypułkowy

Wyrastający tuż przy starej kuźni kowalskiej okazały dąb szypułkowy jest przykładem pomnika przyrody ożywionej w Sułkowicach. Długoletność oraz pokaźne rozmiary (wysokość 21 m, obwód 371 cm) zadecydowały o objęciu go ochroną 31.01.2002 roku. Tuż obok w starej kuźni w czasach PRL-u mieszkańcy założyli tzw. Klub Bezrobotnych, który podobno funkcjonował tylko przez jeden dzień.

Kuźnia kowalska

Niemymi świadkami rzemiosła kowalskiego w Sułkowicach są kuźnie kowalskie. Wolnostojące, niewielkie budynki z charakterystycznym okapem nad wejściem, pochodzą

ciąg dalszy na następnej stronie →

z przełomu XIX i XX wieku. To w nich kowale i podkuwacze wyrabiali kute elementy, gwoździe, łańcuchy, młotki, obcęgi, kopaczki, haki a także podkuwali konie. Surowcem do wyrobu tych produktów, było stare żelazo i koks, sprowadzane z Krakowa i Śląska. Najubożsi kowale, swoje warsztaty lokowali we wnętrzach chałup, przy kuchennym piecu.

Kościółek św. Zofii

Pierwsza, drewniana świątynia wybudowana została w 1627 r. z inicjatywy Jana Zebrzydowskiego, który pragnął sprowadzić do Sułkowic bractwo św. Zofii. Z biegiem czasu kościółek uległ zniszczeniu. Wówczas sprzedano obiekt na licytacji kupcowi z Zielonej niejakemu Gajewskiemu Klucznikowi, a miejsce to przeznaczono na cmentarz na kolejne 23 lata, ustawiając drewniany krzyż w jednym z rogów działki. Świątynię odbudowano i wyposażono dopiero w 1824 roku. Od tego czasu przeszła kilka gruntownych remontów, o czym świadczy dzisiejszy jej wygląd.

SUŁKOWICE

**Mapa
z punktami**

Wiekowe platany przy cmentarzu

Przy głównej bramie cmentarza parafialnego rosną dwa majestatyczne zabytkowe platany. To ozdobne drzewa o łuszczącej się, srebrnej korze i liściach podobnych do liści klonu. Posiadają kuliste kwiatostany zwisające na długich ogonkach. Dla mieszkańców są symbolem tego miejsca.

Mogiła na cmentarzu I – ks. Józef Sadzik

Najznamienitszą postacią wywodzącą się z Sułkowiec jest ks. dr Józef Sadzik (1933-1980) – pallotyn, dr filozofii, tłumacz,

ciąg dalszy na następnej stronie →

profesor w Ołtarzewie, duszpasterz we Francji, założyciel i dyrektor paryskiego ośrodka „Editions Du Dialogue“ oraz założyciel Centre du Dialogue. Od dnia 29 grudnia 2013 roku jest patronem Gminnej Biblioteki Publicznej w Sułkowicach.

Mogiła na cmentarzu II – Pacyfikacja Sułkowic

Po przeprowadzonej 24 lipca 1943 r. pacyfikacji Sułkowic Niemcy zakazali pogrzebu pomordowanych. Ciała wrzucono do dołu zalanego wapnem poza cmentarzem. Dopiero po wojnie, w 1945 r. ekshumowano ich ciała i uroczyście pochowano na cmentarzu parafialnym. Później na tym miejscu wybudowano pomnik i położono cztery płyty nagrobne. Przez długi okres

ciąg dalszy na następnej stronie --->

czasu pomnikiem opiekowali się sami mieszkańcy, a nauczyciele szkoły podstawowej w Sułkowicach organizowali z uczniami wiosenne i jesienne sprzątanie mogił bohaterów wojennych i lekcje historii. W 2020 r. dzięki pozyskanemu dofinansowaniu mogiłę poddano renowacji. Odnowiono również alejki oraz kwietniki wokół pomnika.

Mogiła na cmentarzu III – Pacyfikacja Rudnika

5 września 1939 r. podczas pacyfikacji Rudnika zginęły 22 osoby (z Rudnika, Cięciny oraz Krzczonowa). Mieszkańcom dano zaledwie noc, by pochować zamordowanych na cmentarzu w Sułkowicach, gdyż w Rudniku nie było jeszcze cmentarza. Miejsce zaraz po wojnie ogrodzono drewnianym płotkiem, później postawiono mogiłę i kamienny krzyż. Obecny wygląd mogiły związany jest z gruntownym remontem, który przeprowadzony został w 2021 roku.

Pomnik Rudolfa Galusa/ Katyński Dąb Pamięci

Przy Szkole Podstawowej nr 1 znajduje się pomnik upamiętniający postać zamordowanego w Katyniu podczas II Wojny Światowej kpt. Rudolfa Galusa. 25 kwietnia 2015 roku odsłonięto tablicę w Starej Szkole w Sułkowicach do której uczęszczał jako dziecko, posadzono również „Dąb Pamięci“ w ramach inicjatywy społecznego programu „Katyń - ocalić od zapomnienia“.

Cmentarz choleryczny/epidemiczny

Tuż przy Szlaku Jakubowym, na końcu żwirowej alejki znajduje się kamienny nagrobek, upamiętniający zmarłych na tyfus, dur plamisty i z głodu jaki panował w latach

ciąg dalszy na następnej stronie →

1844-46 (zmarło wtedy 740 osób - mieszkańców Sułkowic). Zostali oni pochowani w zbiorowej mogile, a na sąsiednim polu znajdował się cmentarz z czasów epidemii cholery z 1831 r. (wówczas pochowanych zostało 103 mieszkańców). Pomnik został odnowiony staraniem Towarzystwa Przyjaciół Sułkowic „Kowadło” w 2019 roku.

Dąb Jan

Pomnik przyrody „Dąb Jan” to potężne drzewo o obwodzie pnia 446 cm i wieku szacowanym na ponad 350 lat. Dwukrotnie trafiony piorunem, w znacznym stopniu spalony podczas pożaru dworu i zabudowań gospodarskich w czasie działań wojennych w styczniu 1945 roku. Imię zawdzięcza Janowi Bochenkowi, naczelnikowi gminy i wójtowi Sułkowic (w latach 1886–1906), długoletniemu prezesowi sułkowickiej Spółki Kowalskiej oraz właścicielowi tutejszego majątku, tartaku i młyna. Jego syn - Józef Bochenek został wybrany posłem na sejm I kadencji w 1919 roku.

Zabudowania starej fabryki

W części środkowej obecnego budynku fabryki Kuźnia znajduje się najstarszy element zabytków przemysłowych pochodzący

ciąg dalszy na następnej stronie -->

z początku XX wieku. Obiekt powstał w 1887 roku jako siedziba organizacji zrzeszającej kowali pod nazwą „Spółka Kowalska”. Powstał również wzorcowy jak na tamte czasy warsztat uczący młodzież w zawodach ślusarza i kowala. Mimo, że wówczas Sułkowice były wsią stanowiły najprężniejszy ośrodek przemysłowy w regionie. Obecnie w budynku mieszczą się biura fabryki Kuźnia. Budynek ten jest cennym zabytkiem architektury przemysłowej Małopolski.

Figura św. Jana Nepomucena

Kamienna figura w formie wolnostojącego pomnika wzniesiona została w 1831 roku z fundacji Jakuba i Michała Radoniów. Rzeźba świętego ustawiona jest na wysokim cokole spoczywającym na szerszym kwadratowym fundamencie. Główny trzon ozdobiony jest z trzech stron rytymi prostymi polami o ściętych łukowo rogach - po dwa wyższe i dwa niższe na każdej ścianie. Cokół wieńczy kapitel, na nim osadzona została figura św. Jana Nepomucena. Nad figurą daszek z kutymi elementami.

Kaplica Podwyższenia Krzyża

Kaplicę pw. Podwyższenia Krzyża Świętego wzniesiono w 1813 roku. Ufundowana została przez kupca z Czarnego Dunajca, niejakiego Zajdę jako wotum za uratowanie życia. Jest to budowla w stylu józefińskim. Wewnątrz na ścianie nad ołtarzem znajduje się wyrzeźbiony duży drewniany krzyż, po bokach znajdują się dwie figury: Matki Bożej Bolesnej oraz św. Jana Apostoła. Odremontowana w latach 1984-1985, w 2021 roku bryła poddana konserwacji i renowacji.

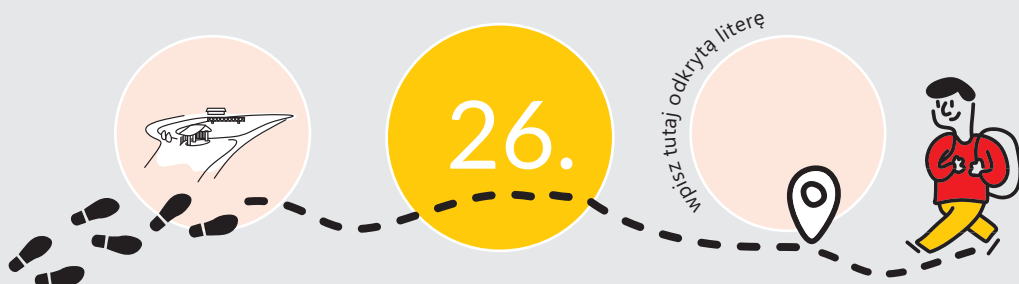

KS Gościbia

Klub piłkarski „Gościbia“ został założony prawdopodobnie w 1921 roku, jednak za początek jego działalności uznaje się rok 1923. Jednym z jego założycieli i pierwszych zawodników

ciąg dalszy na następnej stronie →

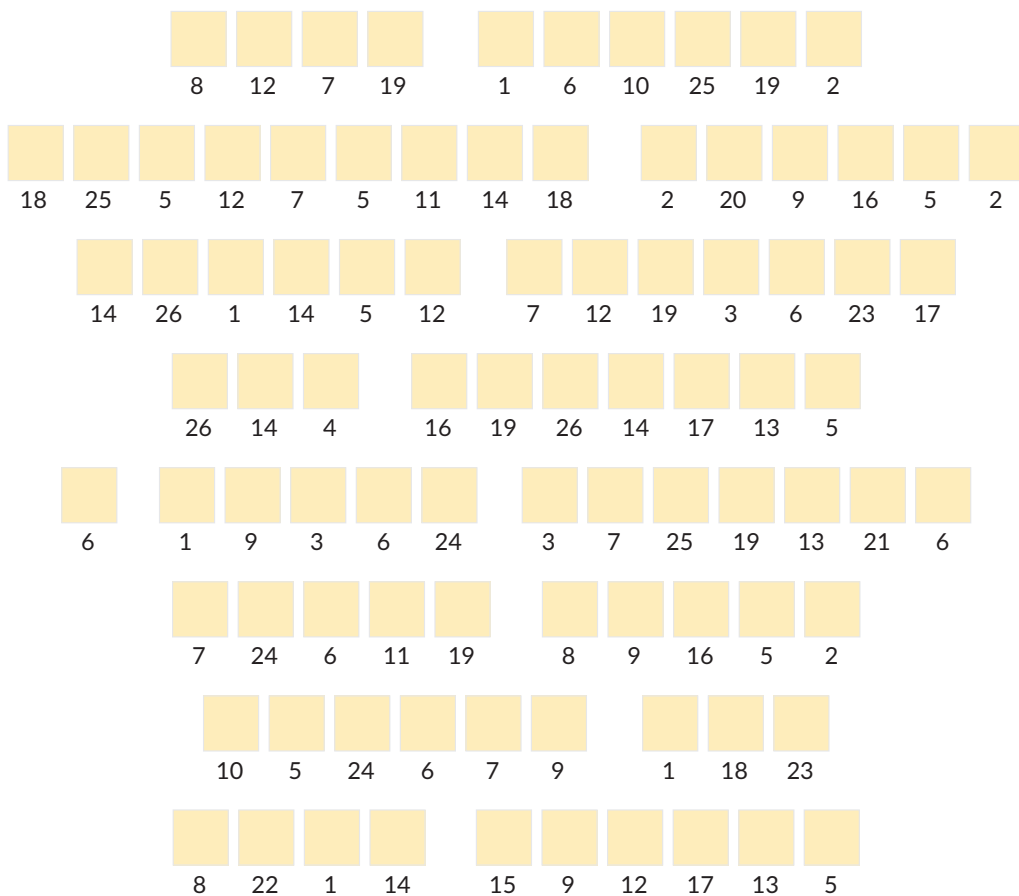
był nauczyciel Władysław Sala. W piłkę grali także jego synowie. Działalność sportowa została zawieszona po kampanii wrześniowej, ale już od 1940 roku piłkarze „Gościbi” rozgrywali mecze towarzyskie z drużynami z okolicy i z Krakowa. Po wojnie Klub reaktywowano i do lat 70. następował wzrost rangi drużyny. W tym samym czasie utworzono żeńską sekcję piłki ręcznej, która w swoim najlepszym okresie awansowała do ekstraklasy. Z KS „Gościbia” wywodzi się Kazimierz Moskal - wieloletni gracz Wisły Kraków i reprezentant Polski.

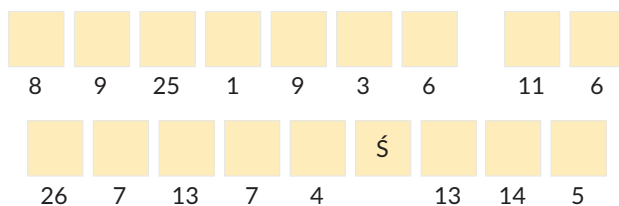
Zalew w Sułkowicach

Od 2012 r. w Sułkowicach funkcjonuje stworzony dla społeczności lokalnej teren rekreacyjny. W jego centralnej części umiejscowiony został sztuczny zbiornik wodny z mołem otoczony alejkami rowerowymi i spacerowymi. Przy zalewie znajduje się również skatepark, amfiteatr ze sceną oraz mały punkt gastronomiczny z toaletami. W pobliżu ogólnodostępny plac zabaw dla dzieci i otwarta strefa aktywności. W okresie letnim miejsce organizacji gminnych wydarzeń i imprez plenerowych.

HASŁO - wersja 10+

HASŁO - wersja dla dzieci

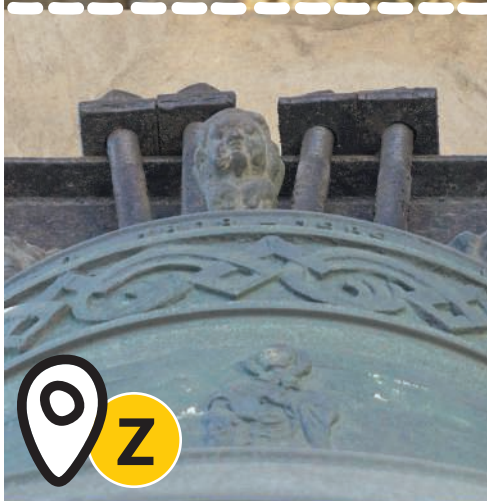

**Twoje
stupanie**

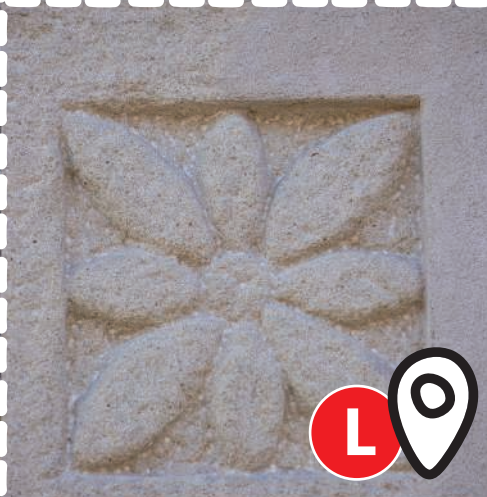
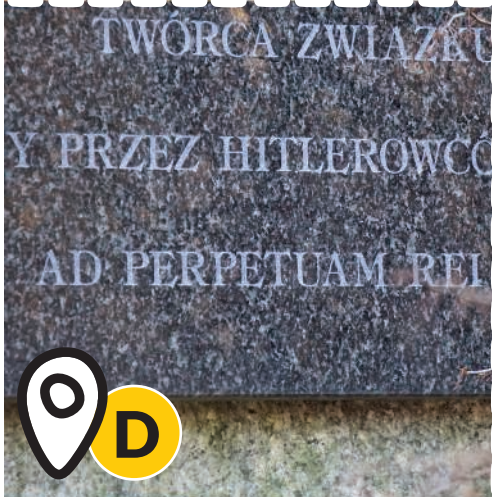
zakończyło się sukcesem!

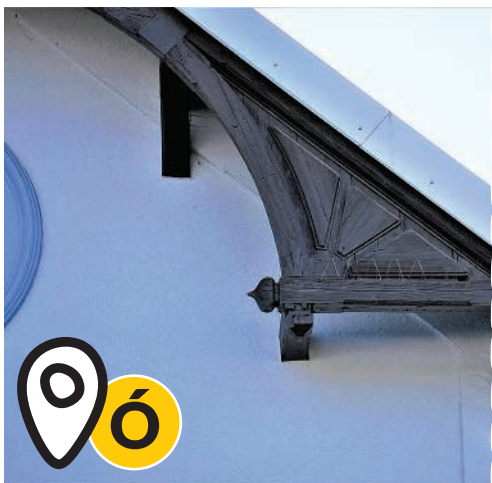

GRA TERENOWA SUŁKOWICKIE STUPANIE

Stowarzyszenie
Wykuci w Sercu Małopolski

Urząd Miejski w Sułkowicach
Rynek 1, 32-440 Sułkowice

tel.: 12 273-20 75
mail: sulkowice@sulkowice.pl

Gminna Biblioteka Publiczna
im. ks. Józefa Sądziaka
w Sułkowicach

MAŁOPOLSKA

Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym
Województwa Małopolskiego